

אֲחִים, הֲצִילוּ, שְׂרָפָה!
 קְרוֹבָה, חֵם וְחִלְלָה, הַשָּׁעָה,
 כִּי הִלָּהֲבוּת יִתְמִידוֹ,
 אֶת כָּלֵנוּ פֶה יִשְׁמִידוֹ,
 רַק שְׂרִידֵי־קִירוֹת יַעֲיִדוֹ,
 מַה שְּׁפָה הָיָה.
 וְאַתֶּם חוֹבְקִים יָדִים,
 בְּלִי הוֹשִׁיט עֲזָרָה,
 בְּלִי כַּבּוֹת אֶת אֲשֶׁר־הִלָּהֵב,
 אֵשׁ הָעֵינָה.

אֲחִים, שְׂרָפָה, בַּעֲרָה!
 רַק בִּידְכֶם בְּלִבֵּד הִיא הָעֲזָרָה.
 חֵישׁ הוֹשִׁיטוּ יָד אוֹהֶבֶת,
 וְהֲצִילוּ מִחַמּוֹת,
 בְּדַמְכֶם כָּבוּ שְׁלֵהֶבֶת,
 חֵישׁ כָּבוּ בָדָם;
 מִרְחוֹק אֶל תַּעֲמִדוֹ,
 כִּי הָאֵשׁ עוֹלָה,
 אֶל נָא תַחֲבִקוּ יָדִים,
 הַשְׂרָפָה גְדוֹלָה!

מרדכי גבירטיג